

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διά τούς έντός του Κράτ.
ανά 12 φύλλα Δραχ. 3

Διά τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλο:
24. Φράγ. 7.

ΑΡΙΘ. 87.

Τιμή καταχωρήσεως, ἢ
γραμμὴ ὀβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ένταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῶ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΛΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 26 Μαρτίου 1864.

ΤΑ ΕΡΕΪΠΙΑ.

Ἐν ὄσῳ, κακῇ μοίρᾳ, ἐξακολουθεῖ τὸ ἀγγλικὸν
τοῦτο ἔργον τῆς Καταστροφῆς, ἅς μὴ περιμένω-
σιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἄλλου εἴδους ἐπιγραφὰς
εἰς τὰ κύρια ἄρθρα τῆς Ἐφημερίδος μας. Ὅσα
καὶ ἂν ἐγράφησαν, ὅσα καὶ ἂν γραφῶσιν ἐπὶ τοῦ
ἔθνοφθόρου τούτου ἀντικειμένου, « le dernier
mot », ἐν ὄσῳ ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος Ἕλληνας,
ἐν ὄσῳ ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος Ἀγγλος, δὲν θέ-
λει πώποτε ἐκφωνηθῆ. — Κατεδαρίζετε, κατα-
στρέφετε, κατερειπόνετε, ὦ δειλαιοὶ, τὸ δίκαιον
τοῦ ἰσχυροῦ, τὸ ὁποῖον κοινὸν ἔχετε μὲ τὰ ἄγρια
Θηρία, δικαιώνει πληρέστατα καὶ τὸν προορισμὸν
καὶ τὸ ἔργον σας. Ἀλλὰ μωροὶ! δὲν κατανοήτε
ὅτι κάθε φρούριον, κάθε ἐπαλξίς, κάθε λίθος, κά-
θε πέτρα, ἥτις διὰ τῶν ἐθνοκτόνων χειρῶν σας
ρόβοιζα εἰς τὸ χάος τῆς Καταστροφῆς, θὰ ἀνε-
γερθῆ ποτε κυκλώπειον Τείχος μεταξύ ὑμῶν καὶ
τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους; Ἄν ποτε, θεῖα συνάρσει,
τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπαιχθέντα, προδοθέντα, πωλη-
θέντα, λεηλατηθέντα καὶ καταστραφέντα ἔθνη ἐ-
νωθῶσι κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν των, ποῦ θὰ κλίνει ἡ
γγρακτὴ Ἀλβιόνη τὴν αἰσχρὰν καὶ ἐναγῆ κεφαλὴν
της; Παρὰ τὴν Αὐστρίαν; Ἀλλ' ἡ Αὐστρία ἐ-
προδόθη ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες, ἐμπάιζοντες τοὺς
Ἰταλοὺς, τοὺς παρώτρυνον εἰς πρόωρον ἀναστά-

τῆς Ἀγίας Ἐλένης εἰσέτι δὲν ἐξιλέωθη, ὁ δὲ παρ'
ὀλίγον δολοφονηθεὶς ἀνεψιὸς τοῦ προδοθέντος
πνέει ὁσημέραι ἐκδίκησιν. Παρὰ τὴν Ῥωσσίαν;
Ἀλλὰ τὸ αἷμα τῆς Κριμαίας εἰσέτι ἀχνίζει, καὶ
τὰ ἐρείπια τῆς Σεβαστουπόλεως ἀκόμη δὲν ἀ-
νωρθώθησαν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἴσως; Ἀλλ' οἱ
Ἀμερικανοὶ ἠρνήθησαν καὶ αὐτὴν τὴν κατα-
γωγὴν διὰ νὰ μὴ ἔχουσι τί κοινὸν μὲ τοὺς δη-
μίους τοῦ Νέου Κόσμου. Μήπως εἰς τὴν Ἑλλά-
δα; Ἀλλ' οἱ ὀδυρμοὶ τῶν ὡς ἀνδράποδα πωλη-
θέντων Παργίων ἀντηχοῦσιν εἰσέτι εἰς τὰ ὦτα
τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης, καὶ τὰ θύματα τῶν
ἐξοριῶν, τῶν μαστιγώσεων, τῆς ἀγχόνης σας,
σύστωμα θὰ ἠγείροντο εἰς τὸ μόνον ἄκουσμα
τοῦ φρικτοῦ σας ὀνόματος. Θὰ σας ἀπέμενον ἴ-
σως τὰ Κερκυραϊκὰ μας Φρούρια, ἀλλὰ αὐτὰ
κατερειπομένα ἤδη, ἄμορφος κεῖνται σωρὸς λίθων
καὶ τέφρας. αὐτὰ εἶναι τὰ ἔγνη σου, αὐτὰ τὰ τρώ-
παιά σου ὡ μεγαλεπίβουλε Ἀλβιόνη, αὐτὴ ἡ δό-
ξα τὴν ὁποῖαν περὶ σοῦ θὰ διεγούονται οἱ Αἰῶνες
εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἀλλ' ἂν ὑπάρχη Θεὸς, αὐτὰ θὰ
εἶνε καὶ τὸ φρικτὸν σύμβολον τῆς ἐπικειμένης
πτώσεως τῆς λαοφόνου κυριαρχίας σου, ὦ νέα
Καρχιδῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Κε' ἐγὼ τὸ μέγα ἔγκλημα θέλω νὰ περιγράψω.
Ἀλλὰ βαρὴ εαυτομακροῖα δὲν εἶμι νὰ τὸ βαρῶ.
Ἦθελα νὰ γὰρ Ἀγγλικὸ τὸ φθόνον καὶ τὴ λύσσα,
Ὅχι κενδύλι, γὰρ βαρὴ τοῦ Ἄδου μύθη πίσσα...
Ἀλλὰ τί λέγω;... ἡ Κόλασις τριγύρω μου παρλάζει,
Κ' ἡ θάλασσα μὲ τὴ φωτιὰ τῶν κάστρων ἀναβοάζει.

Καθώς πυρίπνοο βουνό, τῆ λάβα σφενδορίζει,
Και μὲ κατάμαυρους καπνούς τὸν οὐρανὸ σκοτίζει,
Οὕτω ξερνοῦν τὰ κάστρα μας, μάρμαρα, πέτρες, χῶμα,
Ἀυτὸ μῆνες ἀκατάπαυστα καὶ πέφτουνε ἀκόμα.
Χίλιοι Ἄγγλοι φαίνονται εἰς τοὺς καπνοὺς χωσμένοι,
Κ' εἰς φλόγας ἀναδεύονται ὅσιν τόσοι κολασμένοι.

Ἀλλὰ ἡ Κόλασις αὐτῆ Παράδεισον θὰ χτίσῃ,
Και ὀλοδόξαση Θεὰ αὐτὸν θὰ κατοικήσῃ,
Αὐτῆ πού ἐκατοίκησε τὸν γέρο Παρθενῶνα,
Κ' ἐκεῖθε μὲ χρυσὸ σταυρὸ ἐβγῆκε εἰς τὸν ἀγῶνα,
Κ' ἐδόξασε ταῖς ἐρημιαῖς, μέρη λησμονημένα
Τὰ τεῖχη τοῦ Μισολογγίου τὰ μπαρουτοκαμμένα.

Κέρκυρα 29 Φεβρουαρίου 1864.

N. N.
Κεφα.λ.λήρ.

ΑΙΜΟΣ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΤΟΥ 1864.

Ἐφέτο δὲν ἔμπορουνε νὰ ποῦνε πῶς δὲν κάνουμ' ὄλοι
σαρακοστή, Ἐφέτο σαρακοστή, και μεγάλη. Ἐφέτο ἡ ἀ-
γοράμας ἔχει ἑπτὰ μεγάλας - ὀδομάδες. Ἐφέτο οἱ Κε-
φαλονίτες γνωρίζουνε τί ὑποφέρανε οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ Ἰω-
σῆφ, γιὰ ἑπτὰ ὀλόκληρους χρόνους.

Τὸ χρίας δὲν λείπει ἐξ' ὀλόκληρου, ὄχι. Ἴδου πραγμα-
τικῶς ἓνα βοῖ κρεμασμένο στὸ μακελιό. Ἐνα βοῖ γιὰ ἓ-
να ὀλόκληρο Ἀργιστόλι! Ἐνα βοῖ γιὰ δέκα χιλιάδες
κατοίκους! Δίγο! Καὶ ὅμως θὰ μείνῃ ἐκεῖ κρεμασμένο
τέσσαρες ἡμέρες προτοῦ νὰ πουληθῆ ὄλο!... Καὶ τί θὰ
πεῖ τοῦτο; Ἄχ, ἐκεῖνο τὸ δίστυχο ζῶσ, συνιστάμενο ἀπὸ
κούκκαλα, πεσοῖ, πέτσες και λαπες, ἀφοῦ κ' ἐκεῖνο ἔκαμε
γαστρονομικὴν θυσία ἐν ὄλω τῷ βίῳ αὐτοῦ, κ' ἐκατάν-
τησε μάρτυρας τῆς ἀπανθρωπίας τῶν θρεψάντων αὐτὸ,
ἀντὶ ν' ἀπολαύῃ τὴν γαστρονομικῆν ἀντιμισθίαν, νὰ
πασχάσῃ, κ' ἐκεῖνο, ἔλαβε ἐξ' ἐναντίας μὲ ἓνα πέλεκυν σὺ
κεφαλί, και τὸ σκέλεθρον αὐτοῦ ἐν τῷ μακελίῳ, ἵνα ἴ-
δωσιν οἱ ἄνθρωποι χειροπιαστὸν τὸν λιμὸν, και φρίζω-
σιν, ἐν τῇ καταστάσει!... Τὸ ψόφιον τοῦτο πουλητέαι
μισὸ σελίνι τῆ λίτρα!

Εἶναι, νὰ πῆ κανεῖς τὴν ἀλήθειαν, εἶναι και ἀρνιά. Μὰ
ἀρνιά ἀργοστολιότικα, τῶν ὁποίων τὸ νεφρὶ σκεπασμένο
ἀπὸ ζίγγι χοῖριο, δι' εὐσπλαγχτίας τοῦ μαγγελάρι, εἶναι
τὸ μόνο ζίγγι πού ἔχουν ἀπάνουτους! ὁ δὲ ὄλος σκέλε-
τόςτους, χρώματος μεταξὺ καρῦδι και κάστανα, πουλητέ-
ται δεκατέσσαρα ὄβολα τῆ λίτρα, γιὰ πιρὸμῆσου!...

Ἡ ἀγοράμας ἔχει και ψάρι. Μία χερσιὰ ψάρι γιὰ ὄλον
τὸν τόπον! Ἀλλὰ και ὅταν ἤθελ' εἶναι ἀφθονο, τὸ ψάρι
ἢ φύσῃ τόκαμε γιὰ τῆ γάτας, ὄχι γιὰ ἄνθρώπους; και
μόλις ἓνας δὲν ἔχει κλίσεις γατίστικες, δὲν ἔμπορεῖ δύο
ἡμέρες ἀνάδα νὰ φάῃ ψάρι. Οἱ ψαροπόλοιμας κάνουν πο-
λὺ καλά νὰ ζητοῦνε σ' ἐδάδα δεκατέσσαρα και δεκάξῃ
ὄβολα γιὰ νὰ ἔμποδίζουνε τοὺς ἄνθρώπους νὰν τ' ἀγο-
ραζοῦνε.

Ἴδου λοιπὸν ἡ Κεφαλονιά ἐν καταστάσει λιμοῦ! Τὸ
μόνο πού μᾶς βαστάει νὰ μὴ θράσουμε τὰ στιβάλια
μας, εἶναι ἡ τσιτσιμιδες τοῦ Σουλαριότονε. Τσιτσιμιδες
και βρούδες ἐν ἀφθονία. Μὰ ὅπου-κι-αν-ἦναι ἡ βρούδες
ξεφυτρώνουνε μέσαμας τὸ αἵμαμας θὰ γένῃ χολή κ' οἱ
ἐξευγενισμένοι Εὐρωπαῖοι θὰ γελοῦνε στὸ πρόσωπόμας
τῆ σαρακοστιανῆ κιτρινάδα, χωρὶς μῆτε νάχωμε τῆ σα-
ρακοστιανῆ ἀξιμισθία, ἐνῶ δὲν εἶναι αὐτοθελήτως πρὸ
σαρακοστεύουμε.

Σὲ τέτοιες περιστάσεις ἡ Κυβέρνησις θάνουν τὸ χέρι
τους, πέρνουνε μέτρα. Ἡ δικήμας Κυβέρνησις ἔκαμε τί-
ποτες; σκοπεύει νὰ κάμῃ τίποτες; μὴν καταντήσωμε
νὰ τρῶῃ ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπο;

Ο ΚΑΠΝΟΣ.

Λάβε Κ. Ὅσδῃ τὸν ὀλίγον καπνὸν τὸν ὁποῖον
σοῦ συνοδεύω μὲ τὸ μικρὸν τοῦτο αὐτοσχεδιάσμα.

Φίλε, καπνὸν ἀκάπνιστον, σοῦ πέμπω νὰ καπνίσῃς,
Τίς οἶδε, εἰς τὰ νέφη του πόσα θὰ στιχουργήσῃς;
Πλὴν θὰ συγκρίνης βέβαια πῶς φεύγει ὁ καιρὸς,
Ὡς τοῦ καπνοῦ καπνός.

Μὲ τὴν χρυσὴν νεότητη χαριστοστολισμένος,
Μὲ εὐτυχίαν κάποτε μικρὰν συνοδευμένος,
Μ' ἐλπίδας, πόθους, μ' ἔρωτας προβαίνει ὁ καιρὸς
Πλὴν φεύγει ὡς καπνός.

Κί' ἐμὲ κατεγοήτευσαν νεότητος ἐλπίδες,
Ἀλλὰ τὰς διεδέχθησαν τοῦ γήρατος ρυτίδες;
Και τῆς ζωῆς μου ἔφυγεν ὁ εὐμορφος ἀνθός
Ὡς τοῦ καπνοῦ καπνός.

Ἐμάγευσε κί' ἐμὲ ποτὲ τοῦ Παρνασοῦ ἡ Κόρη,
Κ' εἰς τὴν ἀγνὴν λατρείαν μου γελῶσα μ' ἐθεώρει,
Ἀλλ' ἔγινεν ἐρείπιον ὁ θεῖος τῆς βωμὸς
Κί' ἔφυγεν ὡς καπνός.

Τὴν ὑπαρξίν μου ἐθελε χροσοῦξανθη Παρθένος,
Κί' ἐνῶ εἰς τὴν ἀγάπην της ἔζων εὐτυχισμένος,
Ἐξήλευσεν τὰ κάλλη της αὐτὸς ὁ οὐρανός...
Κί' ἔφυγεν ὡς καπνός.

Και λογισμῶν τῶρα καπνοῖς, ὡς σύννεφα πικρίας,
Βρέχουν μὲ μαύρα δάκρυα τὰ βυθὴ τῆς καρδίας
Βλέπων πῶς ἐδρακατεύει ὁ εὐμορφος καιρὸς,
Ὡς τοῦ καπνοῦ καπνός.

O. E.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Φίλε, τὸν καλὸν καπνὸν σου στὴν υγείαν σου καπνίζω,
Μὲ τὸ σίγαρο στὸ στόμα γελῶ, γράφω, σεργιανίζω,
Τί μὲ μέλει, τέλος πάντων, ἐὰν φεύγη ὁ καιρὸς ;
Μία ἰδέα μὲ τρομάζει, ὅτι σώνεται ὁ καπνός.

Πόθος, ἔρωτες, ἐλπίδες 'πιτυχιαῖς καὶ ἀποτυχιαῖς ! ;
Ἄς τὰ κλαῖν, ἄς τὰ θρηνηθῶν τῆς καρδιάς οἱ ἱερεῖαι !
Μ' ἓνα σίγαρο στὸ στόμα μὲ μία σάτυρα ἐμπρός,
Τί μὲ κόφτει ἂν ἐδῶ κάτω χάνονται ὅλα σὰν καπνός ;

Ἄν τοῦ ἔρωτος ὁ πόθος τὴν καρδιά μου πλησιάσῃ,
Ἐνα σιγαράκι ἀνάβω κ' ἔτσι εὐθὺς πριχου προφθίασῃ
Στὴν ψυχὴ μου νὰ ριζώσῃ, φεύγει ὀπίσω μου κ' αὐτὸς
Μὲ τοῦ σίγαρου τὰ γνέφια καὶ σκορπάει σὰν καπνός.

Ἐρχεται μελαγχολία τὴν καρδιά μου νὰ πλακώσῃ,
Ἢ ἀραγχειασμένη ἰδέα τὸ μυαλό μου νὰ θολώσῃ ;
Ἐνα σιγαράκι ἀνάβω, καὶ εὐθὺς ὁ λογισμὸς
Φεύγει, χάνεται τὸν πέρνει τοῦ σιγαροῦ μου ὁ καπνός ! .

Ὅντις θέλω, κουμπισμένος στὸ Γραφεῖον τοῦ Διαόλου
Ναῦρω στίχους ἢ ἰδέαις ποῦ δὲν ἔρχονται καθόλου,
Ἐνα σιγαράκι ἀνάβω κ' ἰδεῶν κατακλυτμὸς
Ὅχ τὰ γνέφια κατεβαίνει ποῦ σκορπάει ὁ καπνός.

Φίλε, κάπνιζε ὡς καπνίζω καὶ σοῦ ὑπότχομαι εὐτυχία
Ἀτελεύτητη ὡς εἶνε τοῦ σιγαροῦ ἡ εὐδαιμονία,
Κάπνιζε καὶ σὺ, σὰν ὅλα ὅσα ἐπλασε ὁ Θεὸς
Φεύγουν, χάνονται σκορπᾶνε σὰν τοῦ σίγαρου ὁ καπνός.

GRAN CONCERTO HOLSTEIN.

Sabbato scorso il grand' Artista di Pianoforte Sig. A Holstein diede finalmente un gran Concerto nella Sala del Casino dei Negozianti, dopo aver subito due rifiuti, uno dopo l' altro, per la Sala della Reggenza e per quella del Casino « C e f a l o n i a » Se non si fossero trovate delle persone che fecero ogni loro possibile onde rivendicare i nostri diritti al B o n T o n ed all'ospitalità artistica, l' Holstein sarebbe partito da Cefalonia come Guiliver dal Regno Lillipuziano, nella ferma convinzione cioè che il nostro Pubblico, Nano nelle belle Arti e privo di qualsivoglia educazione estetica, confonde il primo

Zingaro dell' Arte che dà un' Accademia, tanto per buscarsi le spese d' un breve stanzio e quelle del viaggio, col vero Artista che, onorando della sua presenza il Paese, gl' imprime un' impulso verso l' incivilimento ;

In grazia però degli onorevoli Negozianti e a merito delle nostre più distinte Signore, il Trattamento riesci brillantissimo, almeno per quanto ci fosse dato di brillare in Quaresima, dopo una lunghissima e dispendiosissima stagione Teatrale ; ed infatti, v' intervenne tanta c r e m a del nostro bel Mondo, quanta vi poteva intervenire, senza scandalizzare le nostre abitudini Quaresimali d' assoluta astinenza. Congratuliamoci dunque con noi medesimi di questo avvenimento straordinario, e compiaciamoci d' aver possibilmente provato all' Insigne Holstein, che non giace totalmente agli antipodi del mondo artistico un Pubblico ove egli potè rinvenire degli amici e degli ammiratori del suo gran merito.

ΦΥΡΑΗΝ-ΜΙΡΑΗΝ.

« Ἰδιαίτερα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἀλληλογραφία. »
Κωνσταντινούπολις, τῆ 18 Μαρτίου 1864.

Τὴν 19ην τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου (ν) ἐδίδετο ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Ἰταλικὸν μελοδράματος μεγαλοπρεπῆς Ἑλληνικῆ παραστάσις, ἐν ἧ μεταξύ τῶν ἄλλων παρεστάθῃ καὶ ἀλληγορικόν τι ἔμμετρον δράμα ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Ι. Σταματιάδου ποιηθῆν καὶ φέρον ἐπιγραφήν « Τέλος Πάντων, » οὗτινος ἡ ὑπόθεσις περιεσφραγέτο εἰς τὴν κατεδάφισιν τῶν Κερκυραϊκῶν Φρουριῶν. Τὸ δράμα τοῦτο πλήρες ποιήσεως ἐφέιλκυσε τὰς ζῳηρωτέρας χειροκροτήσεις, ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς, διότι ὁ ποιητὴς αὐτοῦ καὶ τοι ἐν ἀλληγορίᾳ, ἠδυνήθη μόλις ταῦτα νὰ καταδείξῃ ζῳηρώτατα τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἀπαριθμήσῃ τὰ ἄπειρα μαρτύρια τῶν μεγάλων Ἑπτανήσιων, καὶ νὰ πλῆξῃ τὸν στέφανον εἰς τοὺς ἥρωας τῆς Οὐτωδριανῆς Ἐπαναστάσεως.

Τὸ δράμα τοῦτο, ὡς ἀναφέρουσι καὶ τινες τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ μας ἐκδιδομένων Ἐφημεριδῶν, περιποιεῖ τιμὴν οὐκ ὀλίγην εἰς τὸν Κύριον Σταματιάδην, γνωστὸν ἄλλως τε καὶ δι' ἄλλας αὐτοῦ εὐφυεῖς συγγραφὰς, πάντων ὅμως δι' ἕτερον αὐτοῦ ἐπίσης ἔμμετρον δράμα, παρασταθῆν ἐν τῷ αὐτῷ Θεάτρῳ, μετ' ἴσης ἐπιτυχίας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναγορευσεως τοῦ Γεωργίου Α' ὡς βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: « Ἡ Ἐρωσις τῆς Ἐκταρῆσον μετὰ τῆς Ἑλλάδος. » Τὸ καὶ ἡμᾶς ὡς Ἑπτανήσιοι, προσφέροντες τὰς συγχαρητικὰς ἡμῶν εὐχὰς εἰς τὸν φιλόκαρον ποιητὴν, εὐχόμεθα αὐτὸν ἀπὸ καρδίας ὅπως ἴδωμεν δαφνοστεφῆς τὸ καὶ τοι κάρων μέτωπόν του.

— Έπεσε τέλος πάντων και τὸ Ἰπουργεῖον Βουλγαρῆ και ἐσχηματίσθη Ἰπουργεῖον Κανάρη οὕτω πως :

Κανάρης Πρωθυπουργός και ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν — Θ. Ζαΐμης ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Δ. Χριστιδῆς τῶν Οἰκονομικῶν — Π. Κορωναῖος τῶν Στρατιωτικῶν — Θ. Δελιγιάννης ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν και προσωρινῶς τῆς Παιδείας. Δόξα σοι Θεέ, και αὐριον Ἑορτή !

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκύρας ἐντόνως διαμαρτυρήθη κατὰ τοῦ ἔργου τῆς κατεδαφίσεως τῆς ληστείας και τῆς καταστροφῆς, τὸ ἡμέτερον τί ποιοῖ; ἢ σπουδαῖζει τὰ Κωστακιανὰ ζήτηματα ;

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας διάφορα αἰσχρὰ ἄθλα Ἀγγλικῆς παραφορᾶς τὰ ὁποῖα ἐντροπέμεθα νὰ ἀντιγράψωμεν καλῆ μοῖρα, τὴν 2 τοῦ ἐλευσομένου Ἀπριλίου οἱ καλοὶ μας οὗτοι προστάται ἀναχωροῦσι φοροτέμνοι λάφυρα και ἀράς. Ἐβρέτωσαν εἰς Κόρακας !

— Διάφοροι ἀδέσποτοι φῆμαι κυκλοφοροῦσιν εἰς τὴν πόλιν μας, ὅτι δηλαδὴ οἱ Ἄγγλοι θὰ μᾶς ἀφήσωσι και πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς Ἑλληνικῆς Φρουρᾶς, και ὅτι ἀπεικταῖα ἐπομένως θὰ συμβῶσι. Συμβουλεύομεν εἰς τοὺς ἐν κακῇ τῇ πίστει τὰ τοιαῦτα διατυμπανίζοντας νὰ ὦσι βέβαιοι ὅτι ἡ φρόνησις, ἥτις διέκρινε πάντοτε τὸν Λαόν μας, δὲν θέλει και τὴν φορὰν ταύτην τὸν ἐγκαταλείψει, και ὅτι οἱ Προστάται και Πάτρονές των, χάριν τῶν ὁπῶν διασπείρονται τὰ τοιαῦτα, δὲν θὰ λάβωσι, ὅσον και ἂν τὸ προσπαθῶσι, τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μᾶς ἴδωσι ἀδελφομαχοῦντας και ἀλληλοσπαραττομένους.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῆ ὁ Σύλλογος τῶν Δικανικῶν τῆς Πόλεως μας ὅπως συζητήσῃ τὰ Κωστακιανὰ, ὁ δ' ἐντιμος Πρόεδρος τῶν Δικαστηρίων εἶχε πρὸς τὸν σκοπὸν προσφέρει και μίαν Αἴτησιν εἰς τὰ Δικαστήρια, ὁποῖαν, ἀκούσας ὅτι ἡ συζητήσις ἤθελεν ἀποβῆ θορυβώδης και ἤθελε προκαλέσει και ἄλλα παρατράγωδα, ἀπέσυρε ὡς ἀκούομεν τὴν προσφορὰν του. Ἐλπίζομεν ὁμως ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο πρόσκομμα δὲν ἔ' ἀναχαιτήσῃ καθόλου τὸν μεγάλον πατριωτισμὸν τοῦ Συλλόγου. Αἴηθουσι δόξα τῷ Θεῷ δὲν μᾶς λείπουν. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἠθέλαμεν συμβουλεύσει τὸν σύλλογον νὰ συγκροτηθῆ εἰς τὸ ὑπαίθριον, και τοιοῦτοτρόπως τουλάχιστον δὲν ἤθελε τοῦ λείψει πολυπληθές και ἐκλεκτὸν ἀκρατήριον.

— Νέα Ἐφημερίς ἐξεδόθη εἰς Κέρκυραν ἐπιγραφομένη « Ἡ Κοινότης Κερκύρας » ἀσπαζόμεθα τὴν νέαν ταύτην συναδέλφον εὐχόμενοι αὐτῇ μακροβιότητα.

— Μᾶς γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ πολυβύλλητος Συνθήκη περιεμένετο ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν και ὅτι μάλιστα ἤθελε ληφθῆ, ὁ Βασιλεὺς και ἡ Φρουρὰ ἤθελον ἀμέσως κατευθυνθῆ διὰ τὴν Ἑπτάνησον. Ἴσως καθ' ἦν στιγμήν γράφομεν νὰ ἐφθασεν εἰς Ἀθήνας τὸ πολυπόθητον τοῦτο διπλωματικὸν ἔγγραφο.

— Ἡ παρ' ἡμῶν Ἀγγλικὴ φρουρὰ ἔλαβεν ἤδη διαταγὴν νὰ ἦν ἐτοίμη διὰ τὰς 3 Ἀπριλίου πρώτου ἐλευσομένου.

— Τὸ παρὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Λυκείου εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καταχωρηθὲν ἀρθρίδιον κατὰ τοῦ Ἰησοῦτου Διδασκάλου ἐκέντησεν τὴν ὑπερκεχειλίουςαν,

χολὴν ὄλων τῶν Ἰησοῦτων τῆς Πόλεως μας, οἵτινες ὡς πληροφοροῦμεθα τῷ ἐτοιμάζουσι παρηγορητήριον ἔγγραφο — Αἱ !! Cicero pro domo sua — Εἶμεθα ὁμως περιέργοι νὰ ἴδωμεν τὸ ταρτουφικὸν τοῦτο ἀριστοῦργημα ἵνα γνωρίσωμεν και κατ' ὄνομα ὅλα τὰ εὐάριθμα ἐκεῖνα μέλη τοῦ ταρτουφισμοῦ.

ΕΠΗΓΡΑΜΜΑ.

Αίσχροκερδοῦσα πάντα σου, Ληστρίδα ἐστεμμένη,
Βαυρῶν κ' ἐθνῶν ὁ δῆμιος εἶσαι προορισμένη.
Βανδαλισμοῦ θθεν διαβῆς ἔχνη φρικτὰ θ' ἀφίνης,
Περοσυλᾶς μὲ ὑπόσχεςσε, σφάζεις, πουλεῖς, προδίνεις
Νὴν μὴν καυχᾶσαι, ἀναίσχυντε, τὴν ὥρα τῆ στερνῆ σου
Νεῖα Βαβυλῶν, τὰ Κάστρα μας σημαίνουν τῆς ζωῆς σου.

PROPOSTA D' ASSOCIAZIONE

alla Madonna grande del Sassoferato in Olografia montata sul cartone e sulla tela da consegnarsi entro il periodo di 3 mesi, simile al campione

ALLE SEGUENTI CONDIZIONI:

Il suddetto quadro, affatto simile al campione, si offre al prezzo di fior. 48, pagabili in 12 rate di fior. 1. 50 ognuna, di mese in mese, fino all' intiero saldo, oppure con fior. 46 per pronta cassa.

Σ. Οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἄς προσέλθωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας ὅπου ὑπάρχει και δείγμα τῆς ἄνω Εἰκόνας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πωλοῦνται εἰς τὸν Στρατῶνα τῆς Ἀγγλικῆς Φρουρᾶς παρὰ τοῦ ὀπλοποιοῦ Λογίου Α'. Μοίρας Θ'. Τάγματος, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύναται ν' ἀποτανθῶσι τὰ ἀκόλουθα :

1. Πιστόλιον γιβόλλερ.
5. Κυνηγεσίαι Γουφέκια δίκανα, πρώτης ποιότητος.
3. Μοδόκατα (Rifles).
1. Λέμβος μὲ κώπας ἰστία και ἰστοῦς κτ.λ. ἀγγ.λε. κτ.λ. καταστενῆς.
2. Κυνηγετικὸι Σκύλοι καλῶς γεγυμασμένοι.

Ὁ Συντάκτης **ΙΑΚΩΒΟΥ ΝΑΝΟΣ ΟΔΗΣ.**

Ὁ Ἰπεθύνη, **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Β. ΖΑΩΡΙΤΣ.**
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ **Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Υ.Λ.ΦΙ.0078